

Het probleem is niet goed geïdentificeerd en daardoor wordt nu een maatregel voorgesteld die disproportioneel een hele grote groep onnodig belemmert en in de vrijheid beperkt zonder het probleem aan te pakken of het beoogde doel (minder geweld) te bereiken.

Dit voorstel is ineffectief:

Middelen om letsel te veroorzaken zullen altijd voor handen zijn en zijn een veel grotere categorie dan alleen messen (gebroken glas, bezemsteel, ...)

Handhaven is niet te doen. Deze criminele jongeren zullen nog altijd heel makkelijk aan messen kunnen komen (online, uit een messenblok in de keuken,...).

Politie en vervolging maakt blijkbaar geen of te weinig afschrikwekkende indruk. Gebruik van messen als wapen is al strafbaar en dat houdt deze jongeren ook niet tegen.

Dit voorstel is buiten proportioneel vrijheidsbeperkend:

Messen zijn (net als glazen flessen, bezemstelen, etc) extreem nuttige gereedschappen. Het is bizar om deze allemaal te verbieden in openbare ruimten. Toen ik dagelijks een zakmes droeg heb ik ondervonden dat ook als je niet van te voren al weet hoe, het vaak heel goed van pas komt om een zakmes bij de hand te hebben.

Al sinds de steentijd worden messen extreem nuttig ingezet, om bijvoorbeeld hout te bewerken tot brandhout, kunst of gereedschap, om reparaties te doen om een kampje op te zetten en af te breken of voor het bereiden van voedsel. Messen zijn heel veelzijdig en nuttig.

Alle messen verbieden in de openbare ruimte is daardoor duidelijk absurd. Als je al een verbod nodig acht zal je eerst heel precies moeten definiëren wanneer een mes een wapen is en wanneer een dagelijks gereedschap. Vanaf welke afmetingen is een mes een wapen? Moet het lemmer groter zijn dan het handvat? Moet een zakmes ontworpen zijn (met veer) om extreem snel uitgekapt te kunnen worden? Alleen specifieke verboden zijn moreel verdedigbaar. Niet een vage lijst die te pas en te onpas kan worden aangepast naar gelang iemand iets ooit gebruikt heeft als wapen.

Het bij de drager van een mes neerleggen van de verantwoordelijkheid om aannemelijk te maken dat het mes voor goede doeleinden bestemd is draait de bewijslast op een bizarre en gevaarlijke manier om en is een grove inbreuk op de privacy van de gebruiker. Het is helemaal niet aan een agent om mij te dwingen te vertellen waar ik mee bezig ben. Een mes is in beginsel geen wapen. Om iemand te kunnen veroordelen voor het bezit van een wapen moet eerst heel precies gemaakt worden wanneer het duidelijk bedoeld is om op een gevaarlijke manier in te zetten.

Het eigenlijke probleem zit veel dieper:

Het probleem is de houding van jongeren naar elkaar, lichamelijk letsel, conflict en het oplossen daar van. De oorzaken van het moreel afglijden van deze jongeren in het algemeen moet bestudeerd en aangepakt worden.

Hoe kan het dat jongeren extreem geweld als oplossing voor problemen zien? Hoe zijn deze jongeren opgevoed? Wordt hen geleerd hoe om te gaan met gereedschappen en andere middelen en dat die allemaal zowel voor goed als kwaad ingezet kunnen worden? Ondersteunen we ouders daar genoeg bij (zonder de verantwoordelijkheid bij de ouders weg te nemen)? Hebben deze jongeren genoeg besef van hun rol in onze maatschappij? Hebben ze verantwoordelijkheden die tot betekenis in hun leven leiden? Wordt er actief ingezet op het creëren van cohesie in de maatschappij bijvoorbeeld door het faciliteren van open gesprekken onder jongeren die anders elkaar niet zo snel

zouden tegenkomen?

En als het dan mis gaat met deze jongeren, hoe gaan we daar dan mee om? Worden deze jongeren weer op het juiste pad geholpen? Worden geweldplegers ook vaak genoeg gepakt en bestraft? Is er na veroordeling een alternatief voor het terugkeren in een straatbende?

Het probleem zit heel veel dieper dan het aanwezig zijn van messen in de openbare ruimte. Het probleem zit in de houding die wij allemaal aan nemen naar elkaar. Messen zijn net als alle andere gebruiksvoorwerpen extreem nuttig als ze goed ingezet worden maar ook zeer schadelijk als er verkeerd mee wordt om gegaan. De oplossing is niet steeds meer gereedschappen verbieden tot niemand meer de mogelijkheid heeft schade te berokkenen, of überhaupt iets te doen. De oplossing moet gezocht worden in hoe we tegen elkaar aan kijken en hoe we de morele basis waar we onze samenleving op gebouwd hebben goed over dragen aan de volgende generaties.

Zo kunnen we hier beter mee om gaan:

Bijvoorbeeld op scouting zijn we heel erg goed in het onderwijzen van kinderen in het op een verantwoorde manier om gaan met messen en in het algemeen hoe je als waardevolle burger op te stellen in de maatschappij. Het is absoluut mogelijk om de volgende generaties juist meer gereedschappen en mogelijkheden te geven terwijl je ze leert er goed mee om te gaan. Op die manier kunnen we veiligheid vergroten en de volgende generaties de vrijheden en mogelijkheden geven om te blijven bouwen aan onze mooie samenleving.

Vertrouw en ondersteun je burgers! Wantrouwen en verboden naar burgers verharden juist de situatie en vergroten het eigenlijke probleem.